

**Olvasmány: Zsolt147,1-12 1 Dicsérjétek az Urat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret! 2 Felépíti Jeruzsálemet az Úr, összegyűjti a szétszóródott Izráelt. 3 Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket. Ézs 61,1 4 Megszabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek. Ézs 40,26 5 Nagy a mi Urunk, és igen erős, bölcsessége határtalan. 6 Támogatja az Úr az alázatosokat, de porig alázza a bünsöket. 7 Zengjétek hálaéneket az Úrnak, énekeljétek hárfakisérettel Istenünknek! 8 Ő az, aki beborítja felhőkkel az eget, esőt bocsát a földre, fűvet sarjaszt a hegyeken. ApCsel 14,17 9 Eledelt ad az állatoknak, a károgó hollóknak is. Jób 38,41; Mt 6,26 10 Nem a lovak erejében leli kedvét, nem a férfi izmaiban gyönyörködik. 11 Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak. 12 Jeruzsálem, dicsőítsd az Urat, Sion, dicsérd Istenedet!**

**Alapige: Mk 7, 31-37 Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tengerhez ment a Tízváros vidékén keresztül. 32 Ekkor egy süketnémát vittek hozzá, és kérték, hogy tegye rá a kezét. 33 Jézus félrevonta őt a sokaságtól, ujját a süket fülébe dugta, majd ujjára köpve megérintette a nyelvét; 34 azután az égre tekintve fohászkodott, és így szólt hozzá: Effata, azaz: Nyílj meg! 35 És megnyílt a füle, nyelvének bilincse is azonnal megoldódott, úgyhogy rendesen tudott beszélni. 36 Jézus megparancsolta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték, 37 és szerfölött álmélkodtak, és ezt mondták: Milyen jó mindaz, amit tesz! Képes azt is megtenni, hogy a süketek halljanak, és a némák beszéljenek!**

Szeretett gyülekezet!

A mostani igeszakaszunkban egy csodálatos gyógyítással és gyógyulással találkozunk. Ami talán persze néha manapság is előfordul. De őszinte leszek hozzátok.

A csodákkal nekem néha nehéz. Merthogy egy racionális világ racionális gyermeke vagyok, és a saját életemet tekintve sem tudok mindenre magyarázatot. Hát még arra, amit Jézus tett és tesz ma is sokakkal. Így arra sem, hogy miként megy végbe egy csoda.

Úgyhogy nem is akarok olyasmibe belemenni, hogy akkor Jézus miként is teszi vagy tette ezeket a csodákat. Hogy ez hogyan lehetséges. Nem tudok rá természettudományos magyarázatot. Mint ahogyan sokan mások sem.

De szerintem nincs is rá szükség. Persze mi ahhoz vagyunk szokva manapság, hogy mindenről magyarázatokat kapjuk, széles összefüggéseket, szép grafikákkal ellátott dokumentációkat, hogy minden lekövethető legyen s a legnagyobb információmennyiség álljon rendelkezésre.

De nekem mindig eszembe jut, amit egyik teológiai tanárom mondta még kezdő teológus korunkban, hogy a kérdés mindig meghatározza a választ is. Azaz, hogy magyarázatot keresünk a belső folyamatokra. Hogy miért kellett a földre köpnie Jézusnak, meg hogy miért másabb ez a csodatétel, mint a többi.

Nos őszintén megmondva én logikus választ nem keresek. Mert a mai logikát és látást nem lehet ráhúzni arra, ami réges régen történt. Másrészt pedig az emberi logika mindig azok között a korlátok között mozog, amelyet a valóságról alkotott kép ad, vagy adhat.

Éppen ezért óriási dolog az, hogy a Biblia sokszor képekben beszél. Szimbólumokban úgyhogy a bibliai történetek értelelmzésénél látni kell azt, hogy azoknak akár több értelme és olvasata van. S amikor ma azt kívánjuk sokszor, hogy ma is tudjanak süketek hallani és némák beszélni, akkor talán úgy vesszük észre, hogy itt is most, is csodák kellenének.

Mert persze amikor betegséggel szembesülünk, vagy amikor azt látjuk, hogy nem tudnak az orvosok mit csinálni akkor természetesen reménykedünk még csodákban, reménykedünk mert az ember kapaszkodik.

De másként is várunk ilyesmit. Átvitt értelemben, hiszen nemcsak a testileg süket és néma emberekre várjuk ezt, hanem talán olyanokra, akik funkcionálisan ilyenek.

Hogy süketek a jóra, vagy némák a jót elmondani. Azaz, hogy talán lelkileg lettek olyanná hogy süketek és némák. S kellene a csoda ma is. Akár sárral, akár anélkül, hogy egyik ember meghallgassa a másikat, hogy lehessen beszélni arról, ami nyomja az ember lelkét. Azaz, hogy egymás felé is nyitva lehessünk.

Kellene, hogy a világ szétszakadságában mégis meghallgassa egymást. Hogy megnyíljon az ember a másik felé. S én hiszem azt, hogy a keresztyénség, s abban a református irány is tud ilyen lenni.

Hogy megnyílhat a fülünk és a szánk is. A másik ember felé ugyanúgy, mint az Örök Isten felé.

Egy másik érdekes kérdés, hogy Jézus itt azt kéri az emberektől, hogy ne mondják ezt el, ne híreszteljék. Lehet, hogy még nem volt itt az ideje, de mégis az emberek nem tudják magukat visszafogni, s beszélnek arról, hogy milyen jó is az, amit Jézus tesz és tett.

S úgy hiszem, hogy mi is beszélhetünk arról, hogy jó itt lenni, hogy jó, hogy nyitva van a templom, jó hogy énekelhetünk, hogy imádkozhatunk, hogy ismét találkozunk egymással, de nemcsak egymással, hanem Isten Lelke által Vele is. Erről is lehet beszélni. Tovább lehet adni.

S én inkább erre buzdítok mindenkit. Hogy nyugodtan beszéljünk erről. Mert sajnos nagyon sok rosszról beszélünk, olyan negatív dolgokról, hogy most akkor mi is történik Afganisztánban, hogy égnek a tüzek szerte a világban, hogy milyen tragédiák történnek.

S ezek a tragédiák hathatnak sokszor úgy az emberekre, hogy aztán az emberek füle és szája bezárul. Hogy elég már ebből. Nem akarok beszélni, nem akarom hallani.

Szükség van a jóra. Hogy halljunk a jóról, hogy beszéljünk a jóról, ami történt és történik velünk. Arról a jóról, amit Isten tett velünk, arról pedig különösen beszélni kell.

Mert az viszont inkább kinyit. Mint egy virágnál, mondjuk egy tulipánnál. A napfény a jó idő kinyitja, mikor pedig a rossz idő van és hideg, akkor bezárul egészen addig míg el nem nyílik.

S talán így vagyunk mi is. Amikor jó történik s jót hallunk vagy élünk meg, akkor kinyitunk. Mikor pedig túl sok a rossz, a nehézség, akkor bezárunk.

Éppen ezért kellenek olyan helyek, olyan terek, akár életterek, akár lelki értelemben vett terek, amik segítenek kinyílni.

Nos drága testvérek én hiszem, hogy ilyen hely lehet a templom is, a gyülekezet is. Ahol Jézus szava nekünk is segít. Effata: nyílj meg.

Adja meg az Örök Isten, hogy tudjunk megnyílni számára, s általa. Ámen